

5. Μπορεί το (δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων) εθνικό δικαστήριο, υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται στην απόφαση C-143/88 και C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen κ.λπ. και σε μεταγενέστερες αποφάσεις, να απαγορεύσει προσωρινώς σε κράτος μέλος να συμπράξει (ενεργητικά ή παθητικά) στη λήψη αποφάσεως από το Συμβούλιο των Υπουργών στο πλαίσιο του προαναφερθέντος άρθρου 136 δεύτερο εδάφιο;
6. Αν θεωρηθεί ότι αρμόδιο να αποφανθεί επί των εκτιθέμενων στο σημείο 5 περιστάσεων δεν είναι το εθνικό δικαστήριο αλλά το Δικαστήριο των ΕΚ, δικαιολογούν τότε οι συνοψιζόμενες στην απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 1997, στη σελίδα 7, πρώτη πλήρης παράγραφος [«βάσει όλων των ανωτέρω» (...)] έως και τη σελίδα 8, δεύτερη πλήρης παράγραφος [κατά τη λήξη (...)] «αντιβαίνει σε σημαντικό βαθμό με το συμφέρον της Κοινότητας», περιστάσεις — υπό το φως του σκεπτικού της αποφάσεως αυτής και της αποφάσεως της 6ης Οκτωβρίου 1997 — αυτού του είδους την επιβολή απαγορεύσεως κατά τα εκτιθέμενα στο σημείο 5;
7. Εμποδίζει το άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ — ειδικότερα δε η περιεχόμενη στη διάταξη αυτή αρχή της κοινοτικής πίστεως έναντι άλλων κρατών μελών — την επιβολή μιας τέτοιας δικαστικής απαγορεύσεως όσον αφορά συγκεκριμένη λήψη αποφάσεως από το κράτος μέλος στο προαναφερθέν πλαίσιο, όταν:
- α) αυτό το κράτος μέλος, καίτοι γνωρίζει ότι την ίδια στιγμή εκκρεμεί διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων που αφορά τη στάση του κατά την ψηφοφορία στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Υπουργών, ψήφισε παρά ταύτα υπέρ της σχετικής προτάσεως του Συμβουλίου και
- β) αυτή η (πρώτη) διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή μιας τέτοιας απαγορεύσεως μερικές ώρες αφότου το εν λόγω κράτος μέλος ψήφισε επί αυτής της προτάσεως;

8. Θα διαφέρει η απάντηση στο ερώτημα 7 αν η προταθείσα απόφαση, θεωρούμενη από απόψεως περιεχομένου, αντιβαίνει ή όχι σε υπέριστερες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de première instance de Nivelles (ένατο τμήμα), με απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1997, στην υπόθεση Belgocodex SA κατά Βελγικού Δημοσίου (Υπόθεση C-381/97)

(97/C 387/21)

Με απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Νοεμβρίου 1997, το tribunal de première instance de Nivelles (ένατο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Belgocodex SA και του Βελγικού Δημοσίου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

Αντίκειται προς το άρθρο 2 της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών⁽¹⁾, με το οποίο έχει θεσπιστεί η αρχή του κοινού συστήματος φόρου προστιθεμένης αξίας, το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος, εν προκειμένω το Βέλγιο, το οποίο έχει κάνει χρήση της δυνατότητας του άρθρου 13 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽²⁾ και έχει, κατ' αυτόν τον τρόπο, παράσχει στους υποκειμένους στο φόρο το δικαίωμα επιλογής όσον αφορά τη φορολόγηση ορισμένων μισθώσεων ακινήτων, καταργεί, με μεταγενέστερο νόμο, το εν λόγω δικαίωμα επιλογής και επανεισάγει, κατ' αυτόν τον τρόπο, την απαλλαγή σε όλη της την έκταση;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.